

РЕШЕНИЕ

№ 7545

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7223** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по повод Решение № 6821 от 07.07.2022 г. по административно дело № 10511/2021 г. по описа на Върховен административен съд, Трето отделение, с което е отменено Решение № 4997 от 28.07.2021 г., постановено по адм. дело № 1957/2021 г. по описа на Административен съд – София град, трето отделение, 16 - и състав, с което отхвърлена жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД (предишно наименование - „Ч. Разпределение България“), ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ж-62/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), и е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, с дадени задължителни указания. В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че Комисията е смесила производството по разглеждане на жалби по чл. 22 от Закона за енергетиката с това по налагане на принудителни административни мерки /ПAM/ по чл. 201-204 от ЗЕ и вместо да даде принципни указания за тълкуване на разпоредбите на Наредба №1, тя е наложила ПAM, като е определила приложимия размер на променлива компонента и дължина на захранващо трасе, без да е извършила необходимата проверка и не е съставен констативен протокол. Поддържа се, че КЕВР е излязла извън пределите на своята компетентност, тъй като е решила гражданскоправен спор, подлежащ на разглеждане по общия исков

ред по ГПК. Развити са подробни доводи по съществуващото на правния спор. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. В., която моли съда да уважи жалбата. Претендира разноски за всички съдебни инстанции и представя писмени бележки.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. И. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмено становище.

Заинтересованата страна „Кавин България“ ООД се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата. Представя писмено становище с аргументи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-612/17.11.2020 г., подадена от „Кавин България“ ООД ЕИК[ЕИК], чрез управителя Б. Д., в която са изложени оплаквания срещу определената от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД променлива компонента към цената за присъединяване на обект, представляващ „Пицария“, находящ се на адрес: [улица], УПИ II-65, кв.12, м. М. ливади-изток, район Т., [населено място].

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изпратена на 27.11.2020 г. на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД за извършване на проверка по компетентност. От дружеството е предоставено становище на 14.12.2020 г. В същото се твърди, че между „Кавин България“ ООД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е сключен договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа (ДПЕРМ) № [ЕГН]/25.06.2019 г. за присъединяване към електрическата мрежа на посочения обект с предоставена мощност на обекта 199 kW. Съгласно сключения договор „Кавин България“ ООД се задължава да проектира, съгласува в съответствие с действащата нормативна уредба и изгради съоръженията за присъединяване. Съгласно чл. 2, ал. 2 от посочения договор, присъединяването на обекта към мрежата ще се извърши от главно разпределително табло ниско напрежение на нов трансформаторен пост, чрез два броя нови кабелни линии САВТ – 1 kW, със сечение 3x120+77кв.мм в паралел, до ново електромерно табло за индиректно измерване до 600 А за обекта. В договора за присъединяване е предвидено, че присъединяването на обекта дължи цена за присъединяване, съдържаща постоянна и променлива компонента, определена съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1) и утвърдените от КЕВР цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежа. Постоянната компонента, съставляваща цената за присъединяване, е в размер на 9 600 лв. Променливата компонента на цената за присъединяване се определя след изготвяне на екзекутивната документация на съоръженията за присъединяване. Цената за присъединяване се прихваща еднократно от стойността, определена за закупуване на съоръженията за присъединяване.

Съгласно на чл. 34, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 1 променливата компонента е равна на нула, когато дължината на преводната част е по-малко или равно на 25 м от границата на собственост до точката на присъединяване, съответно за разстояния извън случаите по ал. 5, всеки допълнителен метър кабел или въздушна линия се

заплаща по цена, определена за променливата компонента за съответната група клиенти, утвърдена от Комисията.

Присъединяването е изградило съоръженията за присъединяване съобразно предоставената мощност от 199 kW, което технически е наложило използването на два броя нови кабелни линии САВТ - 1 kV, със сечение 3x120+70мм² в паралел. Електропроводната линия за доставяне на договорената мощност от 199 kW е проектирана и изпълнена с кабел САВТ - САВТ - 1 kV, със сечение 3x120+70мм², два броя в паралел, с дължина 2x180 м = 360 м. Променливата компонента е равна на (360-25м) x 40 лв./м. = 13 400, 00 лв.

В изпълнение на чл. 21. ал. 7 от Наредба № 6 от 24 02. 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) и ДПЕРМ № [ЕГН]/25.06.2019 г., между „Кавин България“ ООД и „Ч. Разпределение България“ АД е сключен Договор за покупко-продажба на съоръженията за присъединяване № 82005/28.10.2020 г. Съгласно чл. 5 от договора, продавачът „Кавин България“ ООД, е приело да заплати на купувача „ЧЕЗ Разпределение България“ АД цена за присъединяване на обекта към електрическата мрежа, съставена от постоянна и променлива компонента, в общ размер на 23 000 лв. С подписване на договора за покупко-продажба на съоръженията за присъединяване жалбоподателят отново е изразил съгласието си с определения размер на дължимата цена за присъединяване. В договора, стойността на съоръженията и дължимата за присъединяването цена за присъединяване са прихванати, като след прихващането е останало задължение на „Кавин България“ ООД към „ЧЕЗ Разпределение България“ АД в размер на 6 524, 84 лв., която сума впоследствие е заплатена от страна на „Кавин България“ ООД.

Жалбата е разгледана като т. 20 от заседанието на КЕВР на 21.01.2021 г. и на същото заседание Комисията е приела процесното Решение № Ж – 62 / 21. 01. 2021 г., с което са дадени задължителни указания на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД в седемдневен срок да изготви и предостави на „Кавин България“ ООД споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл. 33, ал. 5 и чл. 34, ал. 6 от Наредба № 1 и мотивите на решението за дължина на трасе от 180 м, намалена с 25 метра.

Мотивите, с които е издадено процесното решение са следните: КЕВР приема, че променливата компонента към цената за присъединяване е определена неправилно от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, като разстоянието е два пъти по - голямо от действителното. По този начин променливата компонента е завишена 2 пъти, както и цената на променливата компонента.

КЕВР констатира, че от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е определена променливата компонента в размер на 13 400 лв., тъй като изградените съоръжения по присъединяване възлизат на 360 м. Изградени са 2 броя кабелни линии по трасе 180 м и са положени 2 броя кабели САВТ 3x120+70 мм² (360-25 = 335 м; 335x40 лв./м = 13 400 лв.).

Според Комисията дружеството неправилно е посочило, че е изградило два броя кабелни линии, а в действителност е изградена една кабелна линия, с дължина на трасето от 180 м, тъй като двата кабела ще се ползват едновременно и са свързани към един прекъсвач за управление. Сочи се, че „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не се е съобразило с публикуваната таблица на своя сайт в раздел: „За клиента“ - „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване

на обекти на потребители към електропреносната и електроразпределителната мрежа“ където в анкетката на последната колона, е записано: „За един допълнителен метър дължина на захранващо трасе над 25 м (лв./м)“. КЕВР също приема също, че при определяне на променливата компонента на цената за присъединяване „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не се е съобразило с нормативната уредба. Позовава се на чл. 33, ал. 5 и чл. 34, ал. 1, т. 2 от Наредба №1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия като формулира извод, че променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване, като това е дължината на трасето на захранващата линия, а самата захранваща линия е една. Комисията сочи, че мрежовият оператор е определил техническите условия за присъединяване както предвижда чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., като той е в правото си да избере как да постигне необходимите условия, но водеща е захранващата линия, а не как е изпълнена.

В хода на настоящото съдебно производство е прието заключението на съдебно-електротехническа експертиза без оспорване на страните, с което са дадени отговори на поставените въпроси с Протоколно определение от 20.09.2022 г., както и на тези, дадени с указания от ВАС с Решение № 6821 от 07.07.2022 г. по административно дело № 10511/2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания

Решение № Ж-62/21.01.2021 г. съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт и е постановено при спазване на административнопроизводствените правила, като не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Неоснователни са твърденията, че от Комисията са смесени производствата по разглеждане на жалби, приключващи с издаване на задължителни указания, и налагането на ПАМ. Двете производства са изрично и систематично разделени в ЗЕ, включват различни процесуални действия, т.е. подчиняват се на различни административнопроизводствени правила и изпълняват различни функции. В производството по разглеждане на жалби е налице спор между отделни субекти, в който Комисията следва да се произнесе по основателността на направените оплаквания, а производството по налагане на ПАМ най-често е резултат от осъществяваната от КЕВР *ex officio* контролна дейност и неговата цел е предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и отстраняване на вредните последици от тях. Действително, и двете производства могат да приключат с акт, чието съдържание се изразява в даване на задължителни указания, т.е. да имат един и същ краен резултат, но тази възможност е предвидена и заложена в самия

закон. Що се отнася до доводите, че Комисията не е дала задължителни указания по прилагането на закона, а е наложила принудителна мярка, съдът счита, че в рамките на производството по жалби, чийто предмет е конкретен спор, задължителните указания включват не (само) принципни указания по тълкуване на законовите разпоредби, а и разпореждане за предприемане на конкретни действия от страна на задълженото лице.

Видно от административната преписка, между Кавин България ООД и Ч. Разпределение България ЕАД е сключен договор за присъединяване (ДПЕРМ) № [ЕГН] от 25.06.2019 г. за обект „Пицария“, находящ се на ул. К. водопад, № 119, УПИ П-65. кв. 12, м. М. ливади - И., район Т., [населено място]

Неоснователни са направените от жалбоподателя възражения за намеса на КЕВР в облигационните отношения между „Кавин България“ ООД и Ч. Разпределение България ЕАД. В мотивите на Решение № Ж-62 от 21.01.2021 г. е обсъдено и са дадени указания единствено по ДПЕРМ № [ЕГН] от 25.06.2019 г. относно определяне на заложените в него параметри съгласно Наредба № 1, а сключеният между страните договор за покупко-продажба на съоръжения за присъединяване № 82005 от 28.10.2020 г. не е предмет на Решение № Ж-62 от 21.01.2021 г. С решението не се преуреждат облигационните отношения между „Кавин България“ ООД и „Разпределителни мрежи Запад“ АД, а се дават указания относно спазването на нормативни изисквания в енергетиката.

Съгласно чл. 117, ал.1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, изпълнил е условията за присъединяване и е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електроразпределителна мрежа по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116. ал. 7.

Подзаконовият нормативен акт, към който по чл.117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба №6).

Съгласно чл. 33 и чл. 34 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия променливата компонента е нула, когато преводната част е по-малка или равна на 25 метра от границата на собственост до точката на присъединяване. От тук следва, че всеки допълнителен метър се определя съгласно променлива компонента за съответната група клиенти, утвърдена от КЕВР. От „Ч. Разпределение България АД“ е определена променлива компонента в размер на 13 400 лв., като посочените съоръжения по присъединяване са определени в размер на 360 м. По делото не е налице спор, че по трасето са изградени 2 броя кабелни линии по трасе от 180м. При определяне на първата компонента е използван географски метод, но за определяне на променлива компонента, от „ЧЕЗ Разпределение България“ ЕАД е използвана дължината на положения проводник, което е довело до удвояване на така изчисленото разстояние. За охраненият обект са положени два броя проводници,

поради техническите спецификации.

Спорът се свежда до това как следва да бъде определена дължимата цена за всеки допълнителен метър на захранващото трасе. Настоящият съдебен състав счита, че водеща следва да е дължината на захранващата линия, а не как е изпълнена, като в правото си мрежовият оператор може да избере как да постигне необходимите условия – с един кабел с подходящо сечение, или с няколко кабела в паралел. Икономически и житейски необосновано би било да се приеме обратното. Неправилно електроразпределителното дружество претендира да е изградило два броя кабелни линии поради полагането в кабелната линия на два броя проводници. В действителност е изградена една кабелна линия, с положени в нея два проводника, свързани към един прекъсвач за управление. Променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване. Това е дължината на трасето на захранващата линия и линията в случая е една, с два проводника. От приетата по делото съдебно-електротехническа експертиза се установи, че всички съоръжения за конкретното присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа са изпълнени в съответствие с всички технически изисквания за експлоатация. В с.з. от 16.11.2022 г. вещото лице посочва, че „понякога е невъзможно определено трасе да бъде изпълнено с един кабел по технически съображения...“. Експертът изрично заявява „...Няма проблем да са два кабела. По отношение на експлоатацията може да са два кабела, но може и един кабел. Като са два кабела няма необходимост в последствие да се постави втори. Те изпълняват една и съща функция. Единият е с по – голяма функция, с две по – малки сечения, количествата са еднакви. Енергията, която ще бъде пренесена, е една и съща“... Следователно разликата между един или два кабела е само в тяхното сечение, не и дължина.

От друга страна от Главния инженер на район „Т.“ към Столична община е издадено Удостоверение № 8/02.06.2020 г., което удостоверява, че всички съоръжения за конкретното присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа са изградени в съответствие с всички технически изисквания за експлоатация, като е осигурена и оптималната схема за захранване на обекта. Следва да се изтъкне, че „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е публикувал на своя сайт в раздел „За клиента“ – „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване на обекти на потребители към електропреносната и електроарзпределителната мрежа“, като в последната колона е записано „За един допълнителен **метър дължина на захранващо трасе** над 25 м. (лв./м.)“. Ако бъде прието нещо различно, то следва да се направи извод, че така посочения ценоразпис в официалния сайт на дружеството е подвеждащ.

По силата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрически мрежи, обектите на клиентите и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната мрежа при технически условия и начин, определени от мрежовия оператор. В случая електроразпределителното дружество е определило неправилно цената, по която следва да се изчисли променливата компонента към цената за присъединяване. Определянето на техническите условия за присъединяване действително е в правомощията на „ЧЕЗ Разпределение България“ ЕАД, но следва да бъде съобразено с нормативноустановените изисквания при определяне на цената на същите.

С оглед изложеното, оспореното Решение № Ж-62/21.01.2021 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски на основание чл. 226, ал.3 от АПК във връзка с чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, като бъде осъден жалбоподателя да му заплати 300,00 лв. юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство за три инстанции (при разглеждането на адм. дело № 7223 по описа за 2022 г. и адм. дело № 1957 по описа за 2021 г. на АССГ и адм. дело № 10511 по описа за 2021 г. на ВАС).

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 - ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД (предишно наименование - „Ч. Разпределение България“), ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-62/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД ,ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

